

DIKASTERIET FOR TROSLÆREN

Prot.nr. 194/2024

Hans excellense mgr. Carlo Maria VIGANÒ

Titularerkebiskop av Ulpiana

Utenomrettslige straffeprosess ut fra kan. 1720 CIC for Dikasteriet for tros læren

Kan. 1364 CIC; art. 2 SST

STRAFFEDEKRET*

INNLEDNING

1. Hans excellense mgr. Carlo Maria Viganò ble født 16. januar 1941, ordinert til prest 24. mars 1968 for Pavia bispedømme og viet til biskop av den hellige pave Johannes Paul II 26. april 1992. Han har dekket følgende gjøremål: Apostolisk nuntius i Nigeria, delegat for den pavelige representasjon, generalsekretær ved Vatikanbystatens guvernørembete, apostolisk nuntius i Amerikas forente stater.
2. Dikasteriet for tros læren – idet det la til grunn offentlige påstander fra hans excellense mgr. Carlo Maria Viganò, sporbare på nettet (offentlige utsagn, skriftlig eller opptatt på video) som fører til vegring mot underkastelse under paven, mot fellesskap med kirkemedlemmer underlagt ham og avvisning av Det annet økumeniske vaticankonsils legitimitet og læremyndighet – innbød i brev av 25. mars 2024 overhyrden via e-post (mgr. Viganòs bopel er ukjent) til å komme til dikasteriets hovedkvarter «for å utdype sine posisjoner». Til overhyrden er det dertil blitt meddelt at «ved et slik møte vil han også kunne komme med deltagelse av en person som han har tillit til, i fall han ville finne det mer hensiktsmessig». Prelaten er også blitt bedt om å oppgi egen bopel, dit originalen av brevet vil kunne bli levert.
3. Hans excellense mgr. Carlo Maria Viganò har ikke gitt noe svar til dikasteriet.
4. Så avgjorde arbeidsutvalget i Dikasteriet for tros læren 10. mai 2024, under henvisning til mandat ut fra art. 1 § 2 SST og etter å ha betraktet forutgående etterforskning som overflødig

* Original tekst:

<https://acrobat.adobe.com/id/urn:aaid:sc:US:ec47af0f-94a1-4051-a1c6-b1e5e9a1af1b>

Oversatt fra italiensk (de kirkerettslige tekster: fra latin) av mgr. dr.iur.can. Torbjørn Olsen.

(kan. 1717 § 1 CIC) at det skulle igangsette en utenomrettslig straffeprosess mot prelaten, avholdt for *[coram]* selve dikasteriet.

5. Ved dekret av 3. juni ble det utnevnt saksforbereder for prosessen, bisittere og notar, i overensstemmelse med gjeldende rett.
6. Ved dekret av 11. juni ble hans eksellense mgr. Carlo Maria Viganò stevnet for, utstyrt med gyldig identifikasjonsdokument, å fremstille seg den 20. juni 2024 kl 15:30 i bygningen til Dikasteriet for tros læren, for å ta imot opplysningene om anklagene og bevisene vedrørende forbrytelsen skisma som han er anklaget for. Til overhyrden ble det meddelt at han har mulighet til å utnevne en advokat/prosessfullmektig som han har tillit til, for å være forsvarer/representant under den pågående prosess og at – ved mangel på det – det ville bli oppnevnt en offentlig. Dertil ble den anklagede gjort oppmerksom på at om han ikke møtte eller kom med et skriftlig forsvar, som måtte være kommet til dikasteriet innen 28. juni 2024, ville saken bli pådømt i hans fravær.
7. Det ovenfornevnte dekret ble sendt til overhyrden i form av to kopier:
 - a. via e-post (i PDF-versjon);
 - b. med rekommandert post til det registrerte kontor for stiftelsen *Exsurge Domine* der mgr. Viganò fremstår som beskytter (dekretet ble returnert til dikasteriet med påskrift fra Posten: «ukjent»).
8. Stevningsdekretet ansees å være bekjentgjort for adressaten på følgende grunnlag:
 - a. dekretet (i PDF-versjonen) er offentliggjort av adressaten selv på hans sosiale profil 20. juni 2024;
 - b. samtidig med offentliggjørelsen av dekretet på hans sosiale medier har han offentliggjort følgende meddelelse: «Dikasteriet for tros læren har meddelt meg, ved en simpel e-post, om igangsettelse av en utenomrettslig straffeprosess mot meg, med anklage om å være havnet i forbrytelsen skisma, og jeg trøster meg over å ha fornektet ‘pave Frans’ legitimitet og over å ha brutt kommunionen ‘med ham’ og ha avviste Det annet vatikankonsil. Jeg er innkalt til bygningen Sant’Uffizio 20. juni, personlig eller representert av en advokat. Jeg formoder at også fordømmelsen alt er klart, under henvisning til den utenomrettslige prosess».
9. Fordi den anklagede ikke har utnevnt en advokat/prosessfullmektig for seg, har dikasteriet utnevnt en offentlig advokat, en doktor i kanonisk rett (art. 20 § 7 SST).

I JURIDISK HENSEENDE

10. Den kanoniske lovbok:
 - a. kan. 209 § 1: «De kristustroende bindes av forpliktelsen til alltid å ta vare på fellesskapet med Kirken, også ved måten som de selv opptrer på»;
 - b. kan. 750 § 2: «Fast må også alt og ett antas og tas vare på som av Kirkens læreembete definitivt holdes frem vedrørende en læreanskuelse innen tros- eller morallæren, nemlig det som kreves for at denne troens skatt skal bevares med den dypeste respekt og med

- troskap gjøres rede for; og derfor står den i motsetning til Den katolske kirkes lære som avviser det som holdes frem som definitivt forpliktende»;
- c. kan. 751: «Som heresi betegnes hårdnakket fornektelse etter mottagelse av dåp av en guddommelig og katolsk trossannhet som er gjenstand for tro, eller hårdnakket tvil på samme; som apostasi avvisning helt av den kristne tro; som skisma vegring mot underkastelse under Den romerske pave eller mot fellesskap med kirkemedlemmer undergitt ham.»
 - d. kan. 1321 § 4: «Ved en utført ytre krenkelse formodes tilregnbarhet med mindre noe annet er åpenbart»;
 - e. kan. 1322: «De som varig mangler fornuftens bruk, holdes for inkapable til forbrytelse selv om de har krenket en lov eller et påbud mens de synes å være friske»;
 - f. kan. 1323: «Ingen er henfallen til straff når han under følgende omstendigheter har krenket en lov eller et påbud: 1° mens han ennå ikke hadde fylt 16 år; 2° mens han uten skyld var uvitende om at han krenket loven eller påbudet; med uvitenhet likestilles uoppmerksomhet og villfarelse; 3° han handlet som følge av fysisk vold eller av en overraskende situasjon som han ikke kunne forutse eller imøtegå etter at han hadde forutsett den; 4° han handlet tvunget av alvorlig frykt, ja, selv bare relativt alvorlig, av en nødssituasjon eller av betydelig besvær, med mindre handlingen dog i seg selv er ond eller fører til skade på sjelen; 5° han handlet i rettmessig nødverge, forårsaket av uberettiget aggresjon mot ham eller en annen, samtidig som han selv overholdt behørig moderasjon; 6° mens han manglet fornuftens bruk, dog så at forskriftene i kann. 1324, § 1, nr. 2, og 1326, § 1, nr. 4, står fast; 7° idet han uten skyld innbilte seg at en av omstendighetene omtalt i nr. 4 eller 5 var til stede»;
 - g. kan. 1324: «§ 1. Anstifteren av krenkelsen blir ikke fritatt for straff, men straffen fastsatt i lov eller påbud skal nedsettes, eller i dens sted skal det gjøres bruk av en bot dersom forbrytelsen er begått: 1° av en som bare ufullkomment hadde fornuftens bruk; 2° av en som manglet fornuftens bruk som følge av beruselse eller en annen lignende form for sinnsforstyrrelse som var selvforskyldt, dog så at det som er foreskrevet i kan. 1326, § 1, nr. 4, står fast; 3° opphisset av en sterk sinnsbevegelse som likevel ikke hadde overmannet og lammet hele sinnets overlegning og viljens samtykke, dog utelukkende når denne sinnsbevegelse ikke med vilje var fremkalt eller næret opp om; 4° av en mindreårig som hadde fylt 16 år; 5° av en som handlet tvunget av alvorlig frykt, ja, selv bare relativt alvorlig, av en nødssituasjon eller av betydelig besvær dersom forbrytelsen i seg selv er ond eller fører til skade på sjelen; 6° av en som handlet i rettmessig nødverge, forårsaket av uberettiget aggresjon mot ham eller en annen, men han likevel ikke hadde overholdt behørig moderasjon; 7° mot en som har provosert alvorlig og uberettiget; 8° av en som ut fra en villfarelse som likevel var ut fra egen skyld, innbilte seg at en av omstendighetene omtalt i kan. 1323, nr. 4 eller 5, var til stede; 9° av en som uten skyld var uvitende om at det til lov eller påbud var tilknyttet en straff; 10° av en som handlet uten full tilregnbarhet, dog utelukkende når denne har forblitt i betydelig grad. § 2. Det samme kan dommeren gjøre dersom det foreligger en annen omstendighet som forminsker forbrytelsens alvor. § 3. Under de i § 1 omtalte omstendigheter påligger det ikke en gjerningsperson straff etter selvfelt dom, dog kan de mildere straffer ilegges eller bøter kan anvendes til forbedring eller for reparasjon av det anstøtelige»;
 - h. kan. 1331: «§ 1. En ekskommunisert forbys: 1° å feire det eukaristiske offer og de øvrige sakramenter; 2° å motta sakramentene; 3° å forvalte sakramentalier og feire øvrige seremonier ved den liturgiske gudsyndyrkelse; 4° å ha noe form for aktiv del i de tidligere oppregnede feiringer; 5° å utøve kirkelige embeter, oppdrag, tjenester og funksjoner; 6° å utføre styringshandlinger. § 2. Dersom ekskommunikasjonen er ilagt ved dom som blir å felle, eller er erklært å bestå etter selvfelt dom, innebærer det vedrørende

- gjerningspersonen: 1° dersom han vil handle i strid med forskriften i § 1, nr. 1-4, blir han å holde unna den liturgiske handling eller denne må bortfalle med mindre en tungtveiende grunn står i veien for det; 2° invalid utfører han handlinger ut fra styringsmyndighet som i samsvar med det som er bestemt i § 1, nr. 6, er ulovlige; 3° han forbys å nyte godt av privilegier innvilget tidligere; 4° han erverver ikke vederlag som tilkommer ham på et rent kirkelig grunnlag; 5° han er ugild til å tilegne seg embeter, oppdrag, tjenester, funksjoner, rettigheter, privilegier og honorære titler»;
- i. kan. 1336: «§ 1. Soningsstraffene som kan ramme en forbryter enten for bestandig, over en forhåndsbestemt tid eller på ubestemt tid, er utenom de som en lov eventuelt oppstiller, de som er regnet opp i §§ 2-5. § 2. Foreskrivning om: 1° å ha tilhold på et bestemt sted eller territorium; 2° å betale en pengemulkt dvs. en pengesum til kirkelige formål i henhold til retningslinjer bestemt av bispekonferansen. § 3. Forbud mot: 1° å ha tilhold på et bestemt sted eller territorium; 2° å utøve – over alt eller på et bestemt sted eller territorium eller utenfor dette – alle eller noen embeter, oppdrag, tjenester eller funksjoner eller bare noen gjøremål som henger i hop med embeter eller oppdrag; 3° å utføre alle eller noen handlinger ut fra myndighet i medhold av ordinasjon; 4° å utføre alle eller noen handlinger ut fra styringsmyndighet; 5° å utøve en rettighet eller et privilegium eller å bruke insignier eller titler; 6° å nyte godt av stemmerett eller valgbarhet ved kanoniske valg, eller å delta med rett til å avgi tellende stemme på konsil eller i kirkelige kollegier; 7° å bære kirkelig drakt eller ordensdrakt. § 4. Fratagelse av: 1° alle eller noen embeter, oppdrag, tjenester eller funksjoner eller bare noen gjøremål som henger i hop med embeter eller oppdrag; 2° fullmakten til å motta skriftemål eller til å preke; 3° delegert styringsmyndighet; 4° en rettighet eller et privilegium, et insignium eller en tittel; 5° hele eller deler av en kirkelig godtgjørelse – i henhold til retningslinjer fastsatt av bispekonferansen –, dog så at forskriften i kan. 1350, § 1, står urokket. § 5. Eksklusjon fra klerikerstanden»;
- j. kan. 1345: «I den utstrekning en forbryter enten bare ufullkomment hadde fornuftens bruk eller han har begått forbrytelsen ut fra en nødssituasjon, alvorlig frykt eller opphisset av en sinnsbevegelse, eller – idet det som er foreskrevet i kan. 1326, § 1, nr. 4, dog står urokket – i beruselse eller i en annen lignende form for sinnsforstyrrelse, kan dommeren også avstå fra å ilegge en hvilken som helst form for avstraffelse dersom han betrakter det så at det bedre på annet vis kan sørges for forbryterens forbedring; likevel skal han straffe gjerningspersonen dersom noe annet ikke kan fremme gjenreisning av rettferdighet og reparasjon av det eventuelt forvoldte anstøtelige»;
- k. kan. 1364: «§ 1. En trosapostat, en heretiker og en skismatiker havner under ekskommunikasjon etter selvfelt dom, dog så at det som er foreskrevet i kan. 194, § 1, nr. 2, står fast; han kan dertil straffes med straffene omtalt i kan. 1336, §§ 2-4. § 2. Dersom langvarig trass eller anstøtets alvor fordrer det, kan andre straffer tilføyes, ikke med utelukkelse av eksklusjon fra klerikerstanden»;
- l. kan. 1608: «§ 1. For avsigelse av enhver dom kreves det i dommerens indre moralsk sikkerhet vedrørende saksforholdet som skal avgjøres ved dommen. § 2. Denne sikkerhet skal dommeren hente ut av fakta og bevis. § 3. Dommeren skal avveie bevisene ut fra egen samvittighet, dog så at forskriftene i en lov om effekten av visse bevis står fast. § 4. En dommer som ikke kan nå frem til denne sikkerhet, må avsi at saksøkers rett ikke er på det rene og frikjent dimittere den saksøkte, med mindre det handler om en sak som nyter godt av rettsbegunstigelse, da det i så fall blir å avsi for denne»;
- m. kan. 1717 § 1: «I den utstrekning ordinarius får en opplysning – med i det minste en gehalt av sannhet – om en forbrytelse, må han personlig eller gjennom en annen skikket person forsiktig undersøke vedrørende de faktiske forhold og omstendigheter og

vedrørende tilregnbarhet, med mindre denne undersøkelse synes fullstendig overflødig.»

- n. kan. 1720: «Dersom ordinarius betrakter det så at det blir å prosedere utenomrettslig ved dekret: 1° må han tilkjennegi anklagen og bevisene for gjerningspersonen som gis mulighet til å forsvare seg, med mindre gjerningspersonen etter på riktig måte å være innkalt har forsømt å innfinne seg; 2° må han sammen med to bisittere meget nøye overveie alle bevis og argumenter; 3° dersom forbrytelsen er sikkert på det rene og muligheten til å reise kriminalsøksmål ikke er utsløkket, må han etter å ha lagt frem en i det minste kortfattet begrunnelse i juridisk henseende og vedrørende det faktiske forhold utstede dekret i samsvar med det som er bestemt i kann. 1342-1350».

11. Bestemmelser om forbrytelser forbeholdt Kongregasjonen for tros læren:

- a. art. 1: «§ 1. Kongregasjonen for tros læren behandler i samsvar med det som er bestemt i art. 52 i den apostoliske konstitusjon *Pastor bonus*, i henhold til art. 2 § 2, forbrytelser begått mot troen, foruten alvorligere forbrytelser begått så vel mot moralen som under feiring av sakramentene, og hvor situasjonen gjør det aktuelt, prosederer den for å erklære at kanoniske sanksjoner består eller for å ilegge dem i samsvar med det som er bestemt i gjeldende rett – den alminnelige rett eller egenretten –, dog så at Det apostoliske pønitiariats kompetanse står urokket og *Behandlingsopplegg ved læreundersøkelser* [Agendi ratio in doctrinam examine] forblir fast. § 2. Ved forbrytelsene omtalt i § 1 har Kongregasjonen for tros læren med forutgående mandat fra Den romerske pave rett til å dømme kardinaler, patriarker, Den apostoliske stols sendemenn, biskoper og andre fysiske personer omtalt i kan. 1405 § 3 i Den kanoniske lov bok (= CIC) og i kan. 1061 i Lovbok for de orientalske kirker (= CCEO)»;
- b. art. 2: «§ 1. Forbrytelsene mot troen omtalt i art. 1 er heresi, apostasi og skisma, i samsvar med det som er bestemt i kann. 751 og 1364 CIC og i kann. 1436 og 1437 CCEO. § 2. I tilfellene omtalt i § 1 tilligger det ordinarius eller hierarken – i samsvar med det som er bestemt i gjeldende rett – å føre prosessen, enten som rettslig prosess i første instans eller utenomrettslig ved dekret, dog uten å rokke ved retten til å anke eller klage til Kongregasjonen for tros læren. § 3. I tilfellene omtalt i § 1 tilligger det ordinarius eller hierarken – i samsvar med det som er bestemt i gjeldende rett – å ettergi ekskommunikasjon etter selvfelt dom eller stor ekskommunikasjon i det ytre rom»;
- c. art. 7: «Den som har begått forbrytelsene omtalt i art. 2-6, straffes – ut over det som er forutsatt for de enkelte forbrytelser i CIC og i CCEO, foruten i disse bestemmelser – dersom situasjonen tilsier det, med en rettfærdig straff ut fra kriminalitetens alvor; dersom det handler om en kleriker, kan han også straffes med eksklusjon eller degradering fra klerikerstanden»;
- d. art. 9: «§ 3. Forbrytelsene forbeholdt denne øverste domstol blir å forfølge i rettslig prosess eller utenomrettslig ved dekret. § 4. Avsigelser fra denne øverste domstol – innenfor grensene for dens egen kompetanse – underkastes ikke pavens approbasjon»;
- e. art. 19: «§ 1. I den utstrekning Kongregasjonen for tros læren har dekretert at det skal igangsettes en utenomrettslig prosess, blir kan. 1720 CIC og 1486 CCEO å anvende. § 2. Etter forutgående mandat fra Kongregasjonen for tros læren kan livsvarige soningsstraffer ilegges»;
- f. art. 20: «§ 1. Den utenomrettslige prosess kan utføres av Kongregasjonen for tros læren eller av ordinarius eller hierarken eller av vedkommendes delegat. (...) § 7. Det skal for gjerningspersonen alltid anvendes advokat eller prosessfullmektig, og denne skal være en kristustroende som er innehavere av doktorgrad eller i det minste lisensiatgrad i kanonisk rett og som er gitt adgang til dette av Kongregasjonen for tros læren eller av

ordinarius eller hierarken eller av vedkommendes delegat. Hvor gjerningspersonen ikke har sørget for det, utnevner kompetent myndighet en som dog bare forblir i oppdraget så lenge gjerningspersonen ikke har oppnevnt en for seg»;

- g. art. 24: «§ 1. Mot administrative enkelthandlinger i tilfelle forbrytelser forbeholdt Kongregasjonen for troselæren har den påtaleansvarlige ved dikasteriet og den anklagede rett til innen en peremtorisk frist på 60 nyttedager å fremsette klage til den samme kongregasjon som prøver den mht. utkomme og legitimitet – da enhver mulighet til ytterligere klage som omtalt i art. 123 i den apostoliske konstitusjon *Pastor bonus* er tatt bort. § 2. Hva angår det å fremsette klagen omtalt i § 1 – som det ellers ikke kan åpnes for –, skal det alltid anvendes rettshjelper som må være en kristustroende utstyrt med særskilt mandat og innehaber av doktorgrad eller i det minste lisensiatgrad i kanonisk rett. § 3. For at det kan åpnes for klagen omtalt i § 1, skal den tydelig angi hva det bes om og begrunnelsen som den støtter seg på, så vel i juridisk henseende som vedrørende det faktiske forhold»;
- h. art. 25: «Et utenomrettslig straffedekret blir definitivt: 1° hvor fristen omtalt i kan. 1734 § 2 CIC eller i kan. 1737 § 2 CIC er utløpt uutnyttet; 2° hvor fristen omtalt i kan. 1487 § 1 CCEO er utløpt uutnyttet; 3° hvor fristen omtalt i art. 24 § 1 i disse bestemmelser er utløpt uutnyttet; 4° hvor det er utstedt av Kongregasjonen for troselæren ut fra art. 24 i disse bestemmelser».

VEDRØRENDE DET FAKTISKE FORHOLD

Anklager

- 12. Anklagene mot hans eksellense mgr. Carlo Maria Viganò gjelder forbrytelsen skisma: det handler om offentlige påstander fra overhyrden som fører til vegring mot underkastelse under paven eller mot fellesskap med kirkemedlemmer underlagt ham.

Bevis

- 13. Noen utsagn fra den anklagede bekrefter hans vegring mot underkastelse under paven og vegring mot fellesskap med kirkemedlemmer underlagt ham:
 - a. «Vi må se oss stilt overfor en smertefull og forferdelig realitet: Bergoglio står frem som en fiende av de mot læreembetet trofaste katolikker – som han håner, fordømmer og marginaliserer – og han går sammen med dem som åpent motsier det som Kirken har lært uforandret gjennom to tusen år. Ikke bare det: han vil lede de gode katolikker – og med dem de få biskoper og prester som ennå bekjenner troen i dens i dens helhet – til å skille seg fra den sekt som har infiltrert og invadert Kirken, ved å provosere dem med arrogante angrep fordi de føler seg skandalisert og krenket. Inklusiviteten som Bergoglio er inspirert av i hans ødeleggende arbeid, står i absolutt motsetning til hva vår Herre har lært oss» (9. november 2023, <https://exsurgedomine.it/231109-dichiarazione/>);
 - b. «I disse ti år av 'pontifikatet' har vi sett at Bergoglio gjør alt dette som man aldri skulle ventet av en pave, og vice versa alt det som skaper en heretiker eller en apostat. (...) I episkopatets taushet overfor de bergoglianske normløsheter bekrefter det at den selvbekreftende autoritarismen til jesuitten Bergoglio har funnet en servil lydighet i nesten hele totaliteten av biskoper, terrorisert av ideen om å bli gjort til gjenstand for gjengjeldelsen av den hevngjerrige og usympatiske satrapen i Santa Marta. (...)

Bergoglio er heretiker og åpenbart en fiende av Kristi Kirke. (...) Det forhold tatt i betraktning at Bergoglio er en heretiker (...), må vi spørre oss om valget i 2013 på en måte kan ha vært ugyldig ut fra mangel på konsensus. (...) Jeg tror da at akseptasjonen av paveembetet manglet fordi han betraktet paveembetet som noe annet enn hva det er, nøyaktig på samme måte som en ektefelle som har giftet seg i kirken mens vedkommende utelukket ekteskapets spesifikke formål og derved gjorde bryllupet til en nullitet ved mangel på konsensus» (1. oktober 2023, <https://exsurgedomine.it/230930-CIC-ita/>; videoen er offentliggjort med tittelen «Resist The Bergoglian Fury», datert 17. november 2023);

- c. «Tenker i dag på å tale om Jorge Mario Bergoglio og sammenstille hans ord med de fra *Pastor angelicus* som gjør at vi forstår den avgrunn som skiller en pave fra sin groteske parodi, svelget som skiller Kristi stedfortreder fra *simia Pontificis* [apekattpaven], (...) Hans heterogenitet i forhold til paveembetet er nå åpenbart. (...) Intensjonen om å skade Kirken gjør ham i seg selv til en fiendtlig makt som ikke er kompatibel med den opphøyende AKSEPTASJON av paveembetet, og det er således mangel på konsensus gitt frivillig – bekreftet av ordene og av handlingene de siste ti år – ved å ville handle i *fraudem legis* [ved rettsomgåelse] ved å omgå den kanoniske rett og ved å kamouflere egne intensjoner. (...) Herren er krenket, Kirken er ydmyket og sjelene har gått fortapt ved å stille seg foran tronen til en usurpator [en som tilraner seg en posisjon], hvis styrings- og læremessige handlinger kan bli dømt i lyset fra vår Herre: *Ta dere i vare for de falske profetene! De kommer til dere i saueham, men innvendig er de glupske ulver. På fruktene skal dere kjenne dem. Plukker man druer av tornebusker eller fiken av tistler? Et godt tre bærer god frukt, et dårlig tre bærer dårlig frukt. Et godt tre kan ikke gi dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke gi god frukt. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden. Derfor skal dere kjenne dem på fruktene.* (Matt 7,15-20) Dere har merket det godt: *Et godt tre kan ikke gi dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke gi god frukt.* Det som kjennetegner Bergoglios uavbrutte oppførsel – før, under og etter valget av ham – gjelder bare som bevis på hans iboende skjendighet. Kan vi så ha moralsk sikkerhet for at leieboeren i Santa Marta er en falsk profet? Mitt svar er: Ja. Er vi så bemyndiget til i samvittigheten å tilbakekalle vår lydighet mot ham som mens han presenterer seg som pave, i virkeligheten handler som det bibelske villsvin i Herrens vingård, eller som leiekaren *qui non est pastor, cuius non sunt oves propriæ* [som ikke hyrde, og som selv ikke eier sauene] (Joh 10,12), *et non pertinet ad eum de ovibus* [for han ingen omsorg for sauene] (ibid., 13)? Ja.» (9. desember 2023, <https://exsurgedomine.it/231209-aspicite-ita/>);
- d. «Den avsindige erklæring *Fiducia supplicans*, nylig publisert av parodien på *ex-Sanctum Officium*, nå ombenevnt til dikasterium, i motsetning til det petrinske mandat eller, idet det definitivt river bort dekket over hykleriet og bedraget ved det bergoglianske hierarki, ved å vise disse falske hyrder hva som de er: Satans tjenere og hans selotiske allierte, på initiativ fra usurpatoren som har tatt sete – *det motbydelige som ødelegger* [Dan 12,11; Matt 24,15] – på Peters trone. (...) Hva vil Bergoglio oppnå? Intet godt, sant, hellig. Han vil ikke at sjelene skal bli frelst; ikke forkynne Evangeliet på en hensiktsmessig måte, på en uhensiktsmessig måte for å kalle sjelene til Kristus; ikke vise dem den piskede og blodige Frelser for å anspore dem til å forandre livet. Nei. Bergoglio ønsker deres fordømmelse, som en helvetes tribut til Satan og som en frekk utfordring mot Gud. (...) Merket på den konsiliære og synodale kirke, på denne opprørske og perverterte sekt, er falskheten og hykleriet. (...) Den som i den

- bergoglianske kirke fortsetter å følge læren og påbudene fra Den katolske kirke er malplassert og vil før eller siden ende opp med å skille seg fra det eller falle (20. desember 2023, <https://exsurgedomine.it/231220-fiducia-supplicans/>);
- e. «Jorge Mario Bergoglio er blitt sendt til tronen for å ødelegge Kristi Kirke. (...) Som bevitnelse på at denne uverdige parodi på det katolske hierarkiet som har overtatt for hellige biskoper og hellige prester» (30. desember 2023, <https://exsurgedomine.it/231230-caldart-ita/>);
 - f. [Tesen] «formulert av meg om den manglende konsensus som ville føre til nullitet ved opphøyelsen til paveembetet av fra Bergoglios side på grunn av et med overlegg forsettlig ønske om å tilegne seg det for å bruke det på en måte i motsetning målene som den guddommelige grunnlegger av Kirken har gitt det. (...) Paradokset – den luciferske utpekulerthet – ved dette kirkelige statskupp består i opprettholdelse av skinnen av paveembetet med som eneste mål å kunne oppnå lydighet fra fremdeles mange som tror at den som setter seg på Peters trone er Kristi stedfortreder valgt av Den Hellige Ånd, mens han i virkeligheten er en leiekar som misbruker de troendes troskap og respekt for å spre dem. (...) Vi befinner oss ikke i en Kirke hvis hierarki er katolsk, og man finner en pave som bekjenner en heresi, men som samtidig oppriktig har tenkt å gjete Herrens hjord, skjønt ovenfor en Kirke formørket av et statskupp, der hvert dikasterium, hvert ateneum, hvert seminar, hvert bispedømme, hvert sogn, hvert ordenshus er ledet og styrt av deep church, med åpen utstøting og forfølgelse av enhver avvikende også ved å begrense seg til den nåværende læreembete uten å ta opp konsilet til diskusjon» (5. februar 2024, <https://exsurgedomine.it/240205-habemus-paparm/>);
 - g. «Jeg avviser, jeg forkaster og jeg fordømmer skandalene, villfarelsene og heresiene til Jorge Mario Bergoglio som manifesterer en absolutt maktyrranisk styring, utøvde mot målet som legitimerer myndigheten i Kirken: en myndighet som er stedfortredende for Kristi, og som man må lyde som ham alene. Denne adskillelse av paveembetet fra dets eget legitime prinsipp som er Kristus, presten, omformer tjenesten til en tyrannisk selvbekreftelse. Med denne 'bergoglianske kirke' kan ingen katolikk verdig dette navn være i fellesskap, fordi den handler i åpenbar diskontinuitet og brudd med alle pavene i historien og med Kristi Kirke (20. juni 2024, <https://www.aldomariavalli.it/2024/06/20/monsignor-vigano-convocato-dal-dicastero-per-la-dottrina-della-fede-per-rispondere-del-delitto-di-scisma-la-risposta-dellarcivescovo/>);
 - h. «Bergoglios 'kirke' er ikke Den katolske kirke, men den 'konsiliære kirke' født av Det annet vatikankonsil og for tiden gjenstand for rebranding med en ikke mindre heretisk betegnelse 'synodal kirke'. Dersom det er fra denne 'kirke' som jeg blir erklært for adskilt fra ved skisma, så ser jeg i dette som grunn til heder og stolthet» (21. juni 2024, <https://www.aldomariavalli.it/2024/06/21/vigano-non-ha-alcuna-intenzione-di-recarmi-al-santuffizio-o-di-sottopormi-a-un-processo-farsa/>);
 - i. «Det må ta slutt på disse ordene for å forstå den avgrunn som skiller Den katolske kirke fra den som erstattet den med Det annet vatikankonsil, da de protestantiske vinder endelig invaderte det katolske korpus. (...) Nå spør jeg meg: Hvilke kontinuitet kan det finnes mellom to virkeligheter som står i motsetning til hverandre og motsier hverandre gjensidig? Mellom den *konsiliære og synodale kirke* til Bergoglio og den 'blokkerte av fra motreformatorisk frykt' som han prangende holder på avstand? Og fra hvilken 'kirke' vil jeg komme i skismatisk status dersom den som pretenderer å være katolsk, adskiller seg fra den sanne Kirke særlig i dens forkynnelse av det som den har fordømt og i

fordømmelse av det som den forkynner? (...) To kirker, sikkert: hver enkelt med sin lærer og sin liturgi og sine hellige; men for katolikken er Kirken En, Hellig, Katolsk og Apostolisk, for Bergoglio er kirken konsiliær, økumenisk, synodal, inklusiv, immigrantisk, økologisk, *gay-friendly*. (...) det konsiliære hierarki som erklærer seg for katolsk, men som omfavner en tro forskjellig fra den som er lært konstant gjennom to tusen år av Den katolske kirke, tilhører en annen virkelighet og representerer på den måte ikke den sanne Kristi Kirke. (...) Forstår vi på dette grunnlag at den 'synodale kirke' og dens hode Bergoglio ikke bekjenner den Katolske Tro? Ut fra den totale og ubetingede overholdelse av alle dens medlemmer til en rekke villfarelser og heresier som allerede er fordømt av Den katolske kirkes ufeilbarlige læreembete og ved den prangende avvisning av enhver lære, moralsk påbud, gudstjenestehandling og religiøs praksis som ikke alt er sanksjonert av 'deres' konsil. (...) Den heterodokse lære formidlet ut fra konseptet den 'konsiliære kirke' og av 'konsilpavene' fra Paul VI osv. dannet en anomalitet som endte i en serie diskusjoner om legitimiteten av deres læreautoritet og av styring. (...) Jeg tror at disse villfarelser og heresier som Bergoglio gav seg i lag med før, under og etter valget av ham og intensjonen fremsatt under den formodede akseptasjon av paveembetet gjør hans opphøyelse til tronen til nullitet. (...) På dagen da jeg skulle fremstille meg for å forsvare meg overfor Dikasteriet for tros læren, har jeg avgjort å offentliggjøre denne min erklæring, hvorved jeg inkluderer en anmeldelse av mine anklagere, av deres 'konsil' og av deres 'pave'. Jeg ber de hellige apostler Peter og Paulus som har helliget Alma Urbes jord ved deres eget blod, om å gå i forbønn for den guddommelige majestets trone, for at de må hjelpe den Hellige Kirke til å bli endelig befridd fra den beleiring som formørker henne og fra usupatorene som ydmyker henne ved ut fra *Domina gentium* å gjøre tjenesten på Den nye verdensordens antikristne plan. (...) ved å adskille meg fra det kirkelige fellesskap med Jorge Mario Bergoglio, jeg ville først vært i kommunion med ham, noe som ikke er mulig fra det øyeblikk som Bergoglio selv ikke kan bli betraktet som medlem av Kirken, på grunn av hans mangfoldige heresier og av hans manifeste fremmedhet og inkompatibilitet med den rolle som han ugyldig og illegitimt fyller. (...) Overfor mine medbrødre i episkopatet og internt i det kirkelige legeme anklager jeg Jorge Mario Bergoglio for heresi og skisma, og som heretiker og skismatiker ber jeg om at han blir dømt og fjernet fra tronen som han uverdigg okkuperer fra mer enn ellever år tilbake. Dette motsier ikke på noen måte til utsagnet om at primassetet dømmes ikke av noen, fordi det er innlysende at en heretiker, for hvem det er umulig å ta på seg paveembetet, ikke befinner seg over prelatene som dømmer ham» (28. juni 2024, <https://exsurgedomine.it/240628-jaccuse-ita/>).

14. Noen utsagn fra den anklagede bekrefter hans avvisning av Det annet vatikankonsil og av dets læremessige myndighet:

- a. «Konsilet ble brukt for å legitimere, ved taushet fra myndighetene, de læremessig mest avvikende, de kjekkeste liturgiske innovasjonene og de mest skruppelløse misbruk. Dette konsil ble så opphøyet at det ble angitt som den eneste legitime referansen for katolikker, klerikere og biskoper, ved å tilsøre og marker med en følelse av forakt læren som Kirken alltid autoritativt hadde forkynt, og ved å forby den eldgamle liturgi som i årtusener hadde næret troen til en uavbrutt generasjon av troende, martyrer og helgener. Blant annet har dette konsil bevist seg å være det eneste som har skapt så mange

- tolkningsproblemer og så mange motsigelser til det forutgående læreembete, samtidig som det ikke finnes et eneste – fra konsilet i Jerusalem til Det første vatikankonsil – som ikke har opptrådt i perfekt harmoni med læreembetet som helhet og som har trengt en slik tolkning» (9. juni 2020, http://www.unavox.it/ArtDiversi/DIV3627_Mons-Vigano_Siamo_al_redde_rationem.html);
- b. «[T]he Innovators maliciously managed to put the label ‘Sacrosanct Ecumenical Council’ on their *ideological manifesto*, just as, at a local level, the Jansenists who maneuvered the Synod of Pistoia had managed to cloak with authority their heretical theses, which were later condemned by Pius VI. (...) If the evidence shows that some propositions contained in the Council documents (and similarly, in the acts of Bergoglio’s magisterium) are heterodox, and if doctrine teaches us that the acts of the Magisterium do not contain error, the conclusion is not that these propositions are erroneous, but that they cannot be part of the Magisterium. Period» (21. september 2020, <https://onepeterfive.com/archishop-vigano-is-vatian-ii-untouchable/>);
 - c. «The cancer of Vatican II confirms that it is at the origin of the Bergoglian metastasis» (26. oktober 2020, <https://remnantnewspaper.com/web/index.php/articles/item/5124-archbishop-vigano-addresses-the-catholic-identity-conference-2000-francis-the-new-world-order>);
 - d. «Alt dette føder et postulat som nesten alle tar for gitt: at Vaticanum II kan gjøre krav på et økumenisk konsils myndighet, overfor det forhold at den troende måtte sette til sides enhver vurdering og ydmykt bøye hodet for Kristi vilje, uttrykt ufeilbarlig av de geistlige hyrder, også dersom det var i en pastoral og ikke dogmatisk form. Men slik er det ikke fordi de geistlige hyrder kan være ledet inn i et bedrageri av en kolossal konspirasjon som har som mål å bruke konsilet til å undergrave. (...) Dersom Vaticanum II var slik, noe som er innlysende, et redskap som skulle bli brukt med list på myndigheten og autoriteten for å innføre heterodokse doktriner og protestantiske rituser, kan vi håpe at man før eller siden vender tilbake til et hellig og ortodoks pontifikats trone, uten denne situasjon som må erklæres for illegitim, invalid, nullitet, på linje med Pistoia-konsilet» (21. januar 2023, <https://exsurgedomine.it/230121-filo-concilio/>);
 - e. «Konsilet representerer ideologisk, teologisk, moralsk og liturgisk kreften der den bergoglianske ‘synodal kirke’ nødvendigvis er metastasen. (...) Jeg avviser de nymotens villfarelsene innført av Det annet vatikankonsil og i det ‘postkonsiliære læreembetes’ vurderinger, særlig på områdene kollegialitet, økumenikk, religionsfrihet, den statlige *laisime* og liturgien» (20. juni 2024, <https://www.aldomariavalli.it/2024/06/20/monsignoer-vigano-convocato-dal-dicasterio-per-la-dottrina-della-fede-per-rispondere-del-delitto-di-scisma-la-risposta-dellarcivesoco/>);
 - f. «Jeg ser det som grunn til heder å være ‘anklaget’ for å avvise villfarelser og impliserte avvik fra nevnte Økumeniske annet vatikankonsil som jeg betrakter som helt uten læremyndighet på grunn av dets heterogenitet i forhold til alle Kirkens sanne konsil som jeg i sin helhet anerkjenner og omfavner, likesom alle de læremessige akter fra de Romerske paver. Jeg avviser med overbevisning de heterodokse læreutsagn som finnes i dokumentene fra Vatican II og som er blitt fordømt av pavene like til Pius XII, eller som motsier på en hvilken som helst måte Det katolske læreembete» (28. juni 2024, <https://exsurgedomine.it/240628-jaccuse-ita/>).

Forsvar fra den offentlige advokat

15. Den offentlige advokat har fremhevet følgende spørsmålsstillinger:

- a. skjønt de objektive bevis for skisma er klare, er gjerningspersonen *subjektivt* ikke tilregnbar den forbeholdte forbrytelse. Dertil vil illeggelsen av slike bannstraffer eller sanksjoner ikke tjene de mål som er understreket av den øverste lovgiver gjennom innretningen av CIC, heller ikke vil det bidra til frelse for erkebiskop Viganòs sjel;
- b. gjennom flere tiår har hans eksellense mgr. Viganò hatt et godt rykte på seg for å vie seg til sitt arbeid og for sin ærbødighet for den hellige Peters etterfølger. Som følge av aktelsen for gjerningspersonen ble han i 2009 utnevnt til generalsekretær ved Vatikanbystatens guvernørembete og så til apostolisk nuntius i Amerikas forente stater;
- c. advokaten la vekt på at erkebiskop Viganò ikke varig mangler fornuftens bruk (hans intelligens står ikke til diskusjon). Dog, på grunnlag av den anklagedes utsagn, hvordan kan dikasteriet få den nødvendige moralsk sikkerhet for at hans eksellense virkelig er tilregnbar? Dersom tilregnbarhetsproblemene kan bli avklart til tross for erkebiskop Viganòs avvisning av å delta for eget forsvar, hvordan kan en kanonisk straffeprosess gå videre ut over dette ved å erklære en avgjørelse om skyld?;
- d. advokaten understreket også at bannstraff etter selvfelt dom i form av ekskommunikasjon for den forbeholdte forbrytelse skisma, dersom den skulle bli erklært, ikke vil ha en medisinal virkning på hans eksellense som person, noe som ut fra meningen [*mens*] til den øverste lovgiver danner grunnlaget for en slik kanonisk bannstraff. Ut fra dens egen natur eksisterer en bannstraff for å oppmuntre en person til forsoning med Kirken. Når det blir fremmet en bønn om ettergivelse av bannstraffen og det som kreves er tilstrekkelig innfridd, kaller vår mor Kirken den tilbake på en måte som virker helbredende som den var forutsatt å skulle innebære. Dog, erkebiskop Viganò har alt erklært at erklæringen om bannstraff i form av ekskommunikasjon for ham vil være en markant heder;
- e. virkeligheten er at å ilegge en lignende bannstraff på hans eksellense mgr. Viganò vil være en ufruktbar handling og vil alene tjene til å oppildne en alt splittet offentlig opinion.

Overveielse av bevisene og forsvaret

16. Etter å ha gransket alle bevisene sammen med forsvaret fra den offentlige advokat kom bisitterne sammen for å konkludere om utsagnene fra hans eksellense mgr. Viganò er mer enn tilstrekkelige for at de kan komme inn under detaljene ved forbrytelsen skisma ut fra kan. 751 CIC. Mer konkret om ordene og handlingene til overhyrden beviser hans vegring mot underkastelse under Peters etterfølger og hans vegring mot fellesskap med kirkemedlemmer undergitt paven. På grunnlag av gjerningspersonens lære har bisitterne kommet til klarhet om avvisningen av Det annet økumeniske vatikankonsils legitimitet og læremessige myndighet som et klart bevis på et skismatiske karaktertrekk hos prelaten. Når det gjelder tilregnbarhet, tror bisitterne at man ikke kan formode at gjerningspersonen er under innflytelse av en slik psykologisk faktor at det vil svekke hans tilregnelighet. Ut fra handlingene ser man en person en person som stort sett er rolig, rasjonell, fri og intensjonal når han kommer med sine utsagn, og man finner ikke indisier som gir grunnlag for å kunne betrakte ham som ikke tilregnbar (jf. kan. 1321 § 4 CIC). Ut fra dette kom bisitterne til at de mente det var nødvendig å erklære ekskommunikasjon etter selvfelt dom [*latae sententiae*].

17. Konklusjon:

a. gitt at:

- bevisene på forbrytelsen består i de offentlige påstander fra overhyrden;
- det ikke er tvil om at hans eksellense mgr. Viganò er opphavsmann til disse påstander:
 - ved det som fremkommer ut fra de offentlige utsagn skriftlig: de er fremført med hans navn, etternavn og biskoppelige våpen; de er utstyrt med foto av ham; for største del er de blitt publisert på siden *exsurgedomine.it*, koblet til overhyrden og til hans aktivitet; overhyrden har aldri benektet å være opphavsmann til det samme;
 - det foreligger videopptak med hans utsagn der man gjenkjenner overhyrden;
- overhyrden:
 - fremlegger sine teser på en konstant måte, med bruk av fornuft, fullt ut motiverende (selv om det skjer på feil måte) teologisk og juridisk;
 - han handler med vilje: det finnes ikke bevis eller indisier som vil kunne bekrefte at overhyrden handler under fysisk tvang eller drevet av alvorlig frykt;
 - han handler bevisst: det bekymrer ham ikke å krenke den kanoniske rett selv om han vet seg anklaget for forbrytelsen skisma;
 - følger opp ved å være beskytter for stiftelsen *Exsurge Domine* og påtar seg forskjellige aktiviteter i samfunnet;
- overhyrden avviser direkte forsøk på å diskreditere ham angående hans mentale *status*, og det er ingen medisinsk dokumentasjon som bekrefter hans evnetulle mentale sykdom;

viser intet at hans eksellense mgr. Viganò er en person som:

- ikke varig har fornuftens bruk (kan. 1322 CIC);
- mangler fornuftens bruk (kan. 1323, nr. 6 CIC);
- bare ufullkomment har fornuftens bruk (kan. 1324 § 1, nr. 1 CIC);
- handler uten full tilregnbarhet (kan. 1324 § 1, nr. 10 CIC);

b. under hensyntaken til det som lagt frem ovenfor, til de argumenter fremført av bisitterne og hva angår det som forutsatt i kan. 1321 § 4 CIC, nemlig: «Ved en utført ytre krenkelse formodes tilregnbarhet med mindre noe annet er åpenbart»,

fører det klart til at i tilfellet under granskning er omstendighetene for en skismatisk hendelse ut fra kan. 751 CIC (vegning mot underkastelse under paven og mot fellesskap med de kirkemedlemmer som er undergitt ham) verifisert:

- prelaten nekter direkte, eksplisitt og konstant pave Frans' legitimitet, underbygget ved at hans valg ikke er gyldig;
- han holder ikke fast på kommunionen med paver Frans og med de som er i fellesskap med ham;
- han holder fast på at den Kirke som har pave Frans som hode, ikke er Den katolske kirke;
- han avviser Det annet økumeniske vatikankonsil, idet han holder fast på at det mangler læreautoritet;

- c. de omstendigheter som er angitt i kan. 1324 § 1, nr. 1-10 CIC, er ikke verifisert, og som konsekvens har man nådd frem til moralsk sikkerhet for at gjerningspersonen er havnet under straffen etter selvfelt dom (jf. kan. 1324 § 3 CIC).

AVGJØRELSE

18. Etter meget nøye å ha overveid lovene anvendbare på tilfellet under granskning og idet en har tatt hensyn til alle bevisene og til argumentene i saken (kan. 1720, nr. 2 CIC), og under henvisning til argumentasjonen fremført ovenfor erklærer dette dikasterium, til det offentlige vel for Guds folk, at:
- a. **hans eksellense mgr. Carlo Maria Viganò er skyldig i den forbeholdte forbrytelse skisma;**
 - b. **gjerningspersonen er havnet under ekskommunikasjon etter selvfelt dom ut fra kan. 1364 CIC.**
19. Ettergivelse av bannstraffen er i dette tilfelle forbeholdt Den apostoliske stol.
20. Det bemerkes at gjerningspersonen, ut fra det som er bestemt i kan. 1364 § 2 CIC, dersom langvarig trass eller anstøtets alvor fordrer det, kan bli straffet med andre straffer, ikke med utelukkelse av eksklusjon fra klerikerstanden.
21. Ut fra meningen i art. 24 SST vil klerikeren innen en peremtorisk frist på seksti (60) nyttedager kunne fremsette klage på denne avgjørelse til Dikasteriet for tros læren, fra bekjentgjørelsen av foreliggende dekret. Klagen må – med det som mål at det kan åpnes for den – være fremsatt sammen med en retts hjelper, utstyrt med særskilt mandat, tydelig angi hva det bes om [*petitum*] og begrunnelsen som den støtter seg på, så vel i juridisk henseende [*in iure*] som vedrørende det faktiske forhold [*in facto*].».

Dikasteriets bygning, 4. juli 2024

Victor M. kardinal FERNÁNDES
Prefekt

Mgr. John J. KENNEDY
Sekretær for disiplinærseksjonens